ΔΙΑΤΑΞΗ ΤΟΥ ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ
της 10ης Αυγούστου 1987 *

Στην υπόθεση 209/87 R,

Association des aciéries européennes indépendantes — European Independent Steelworks Association, « EISA », σωματείο βελγικού δικαίου, με έδρα τις Βρυξέλλες, εκπροσωπούμενο από τους δικηγόρους Βρυξελλών Michel Waelbroeck και Alexandre Vandencasteele, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο το δικηγόρο Ernest Arendt, 34, rue Philippe-II,

αιτούσα,

κατά

Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενης από το νομικό σύμβουλό της Rolf Wägenbaur, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τον Γεώργιο Κρεμλή, μέλος της νομικής υπηρεσίας της, κτίριο Jean Monnet, Kirchberg,

καθής,

που έχει ως αντικείμενο αίτηση αναστολής εκτελέσεως της αποφάσεως 1433/87/ΕΚΑΧ της Επιτροπής, της 20ής Μαΐου 1987, σχετικά με τη μετατροπή μέρους των ποσοστώσεων παραγωγής σε ποσοστώσεις παραδόσεων μέσα στην κοινή αγορά,

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΥ ΤΜΗΜΑΤΟΣ,

αναπληρών τον πρόεδρο του Δικαστηρίου βάσει του άρθρου 85, δεύτερη παράγραφος, και του άρθρου 11 του κανονισμού διαδικασίας,

αφού άκουσε το γενικό εισαγγελέα C. O. Lenz,

εκδίδει την ακόλουθη

* Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική.

Διάταξη

1 Με δικόγραφο που κατέθεσε στη γραμματεία του Δικαστηρίου στις 9 Ιουλίου 1987, η Association des aciéries européennes indépendantes — European Independent Steelworks Association, άσκησε, βάσει του άρθρου 33, δεύτερη παράγραφος, της Συνθήκης ΕΚΑΧ, προσφυγή με την οποία ζητεί την ακύρωση της αποφάσεως 1433/87/ΕΚΑΧ της Επιτροπής, της 20ής Μαΐου 1987, σχετικά με τη μετατροπή μέρους των ποσοστώσεων παραγωγής σε ποσοστώσεις παραδόσεων μέσα στην κοινή αγορά (ΕΕ L 136, σ. 37).

2 Με δικόγραφο που κατέθεσε στη γραμματεία του Δικαστηρίου την ίδια ημέρα, η προσφεύγουσα υπέβαλε, βάσει του άρθρου 39 της Συνθήκης ΕΚΑΧ και του άρθρου 83 του κανονισμού διαδικασίας, αίτηση λήψεως ασφαλιστικών μέτρων με την οποία ζητεί την αναστολή εκτελέσεως της αποφάσεως 1433/87/ΕΚΑΧ.

3 Η Επιτροπή κατέθεσε τις γραπτές παρατηρήσεις της στις 4 Αυγούστου 1987. Οι διάδικοι ανέπτυξαν τις παρατηρήσεις τους προφορικά κατά τη συνεδρίαση της 6ης Αυγούστου 1987.

4 Η έκδοση της προσβαλλομένης αποφάσεως, η οποία στηρίζεται στην απόφαση 3485/85/ΕΚΑΧ της Επιτροπής, της 27ης Νοεμβρίου 1985, σχετικά με την παράταση ισχύος του συστήματος επιτηρήσεως και ποσοστώσεων παραγωγής για ορισμένα προϊόντα της βιομηχανίας σιδήρου και χάλυβα (ΕΕ L 340, σ. 5), όπως τροποποιήθηκε από την απόφαση 3746/86/ΕΚΑΧ της Επιτροπής, της 5ης Δεκεμβρίου 1986 (ΕΕ L 348, σ. 1), και ειδικότερα στο άρθρο της 18, δικαιολογείται από τις εκτιμήσεις ότι οι προς τρίτες χώρες εξαγωγές των χαλυβουργικών επιχειρήσεων της Κοινότητας μειώθηκαν σημαντικά κατά τη διάρκεια του 1986, ότι η σχέση μεταξύ κόστους και τιμών εξαγωγής επιδεινώθηκε αισθητά, ότι η εν λόγω κατάσταση πλήττει όλες τις επιχειρήσεις, και μάλιστα τόσο περισσότερο όσο μεγαλύτερη είναι η συμμετοχή τους στις εξαγωγές, και ότι, επιπλέον, η κατανομή των ποσοστώσεων αναφοράς των επιχειρήσεων έγινε πριν από ορισμένα χρόνια και, εξαιτίας της εν τω μεταξύ εξελίξεως της αγοράς, πρέπει να θεωρείται εν μέρει ξεπερασμένη.

5 Κατά συνέπεια, η απόφαση επιτρέπει στις επιχειρήσεις να μετατρέπουν κάθε τρίμηνο, για κατηγορία προϊόντων που καθορίζεται από τις ίδιες και σύμφωνα με τη σχέση 1: 0,85, ένα μέρος της διαφοράς μεταξύ της ποσοστώσεως παραγωγής που προκύπτει για κάθε συγκεκριμένη επιχείρηση από την παραγωγή αναφοράς και του μέρους της ποσο-

στώσεως που απορρέει από τις ποσότητες αναφοράς και το οποίο επιτρέπεται να παραδίδει μέσα στην κοινή αγορά, σε ποσοστώσεις που μπορούν να παραδίδονται μέσα στην κοινή αγορά. Το μέρος αυτό περιορίζεται αντιστοίχως σε 30 %, 15 % και 5 %, ανάλογα με το αν η σχέση μεταξύ των ποσοτήτων αναφοράς και της παραγωγής αναφοράς είναι αντιστοίχως μικρότερη κατά περισσότερο από 15 ποσοστιαίες μονάδες, μικρότερη κατά περισσότερο από 5 ποσοστιαίες μονάδες ή ευνοϊκότερη από την τελευταία αυτή περίπτωση σχετικά με τον αντίστοιχο μέσο όρο όλων των επιχειρήσεων για όλες τις κατηγορίες προϊόντων.

6 Κατά το άρθρο 39 της Συνθήκης ΕΚΑΧ, οι προσφυγές που ασκούνται ενώπιον του Δικαστηρίου δεν έχουν ανασταλτικό αποτέλεσμα. Ωστόσο, το Δικαστήριο μπορεί, αν κρίνει ότι επιβάλλεται από τις περιστάσεις, να διατάξει την αναστολή εκτελέσεως της προσβαλλομένης αποφάσεως ή συστάσεως.

7 Προκειμένου να διαταχθεί λήψη του ζητούμενου προσωρινού μέτρου, το άρθρο 83, παράγραφος 2, του κανονισμού διαδικασίας ορίζει ότι οι αιτήσεις λήψεως ασφαλιστικών μέτρων πρέπει να προσδιορίζουν τους πραγματικούς και νομικούς ισχυρισμούς που δικαιολογούν, εκ πρώτης όψεως, τη χορήγηση του ζητούμενου προσωρινού μέτρου, καθώς και τα περιστατικά από τα οποία προκύπτει το επείγον της υποθέσεως.

8 Όσον αφορά την εκ πρώτης όψεως δικαιολόγηση της χορηγήσεως αναστολής εκτελέσεως, η αιτούσα προβάλλει ότι η προσβαλλόμενη απόφαση είναι προδήλως παράνομη και συνιστά κατάχρηση εξουσίας: η Επιτροπή χορήγησε ενισχύσεις προς ορισμένες επιχειρήσεις χωρίς να τηρήσει τους διαδικαστικούς και ουσιαστικούς κανόνες που προβλέπει η Συνθήκη ΕΚΑΧ· κατ' αυτό τον τρόπο φαλκιδεύει το βασικό στόχο του συστήματος των ποσοστώσεων, δηλαδή τη διατήρηση της ισορροπίας της αγοράς, η οποία διατρέχει τον κίνδυνο να ανατραπεί κυρίως κατά το τρίτο τρίμηνο του 1987 λόγω της αναδρομικής ισχύος της αποφάσεως· ακόμη, η Επιτροπή χρησιμοποίησε τις εξουσίες που της παρέχει το άρθρο 18 της αποφάσεως 3485/85/ΕΚΑΧ για να μεταθέσει τη διαχείριση του συστήματος των ποσοστώσεων στις επιχειρήσεις, να μεταβάλει τις ίδιες τις θεμελιώδεις αρχές του συστήματος των ποσοστώσεων χωρίς διαβούλευση με τη συμβουλευτική επιτροπή, χωρίς τη σύμφωνη γνώμη του Συμβουλίου και χωρίς να τηρεί τα όρια που τίθενται στη δράση της από τις γενικές αρχές του κοινοτικού δικαίου, προκειμένου ακριβώς να υλοποιήσει σκοπό διαφορετικό από εκείνον για τον οποίο της έχουν παρασχεθεί οι εν λόγω εξουσίες.

9 Καταρχάς η Επιτροπή διατυπώνει επιφυλάξεις ως προς το παραδεκτό της προσφυγής που άσκησε η αιτούσα, διότι οι προβαλλόμενες αιτιάσεις αφορούν μάλλον παράβαση της Συνθήκης ή παράβαση ουσιώδους τύπου παρά κατάχρηση εξουσίας, που είναι ο μόνος λόγος ακυρώσεως για τον οποίο επιτρέπεται στις κατ' ιδίαν επιχειρήσεις να

προσβάλλουν μια γενικής φύσεως απόφαση βάσει του άρθρου 33, παράγραφος 2, της Συνθήκης ΕΚΑΧ. Επιπλέον, η Επιτροπή ισχυρίζεται ότι οι αιτιάσεις της αιτούσας δεν είναι βάσιμες και ότι τα περιστατικά και οι νομικοί ισχυρισμοί που προβάλλει για να επιτύχει τη λήψη των προσωρινών μέτρων δεν δικαιολογούν τη χορήγησή τους στο πλαίσιο διαδικασίας ασφαλιστικών μέτρων.

10 Όσον αφορά τις επιφυλάξεις της Επιτροπής για το παραδεκτό της προσφυγής, υπενθυμίζεται ότι το πρόβλημα του παραδεκτού της κύριας προσφυγής δεν πρέπει, καταρχήν, να εξετάζεται στο πλαίσιο διαδικασίας ασφαλιστικών μέτρων, αλλά πρέπει να ερευνάται κατά την εκδίκαση της προσφυγής στην κύρια υπόθεση, διότι άλλως προδικάζεται η απόφαση επί της κύριας υποθέσεως. Οσάκις προβάλλεται σοβαρός λόγος απαραδέκτου, αρκεί η απόδειξη της συνδρομής ορισμένων στοιχείων από τα οποία να συνάγεται ότι εκ πρώτης όψεως η προσφυγή είναι παραδεκτή.

11 Σχετικώς πρέπει να γίνει δεκτό ότι η Επιτροπή περιορίστηκε στο να διατυπώσει κατά τρόπο πολύ γενικό κάποιες επιφυλάξεις ως προς το παραδεκτό της κύριας προσφυγής και επομένως δεν μπορεί στο παρόν στάδιο της διαδικασίας να αποκλειστεί το ενδεχόμενο να κριθεί από το Δικαστήριο, όταν αυτό εξετάσει την ουσία της υποθέσεως, ότι όλες ή ορισμένες από τις αιτιάσεις που προβάλλει η αιτούσα αφορούν κατάχρηση εξουσίας. Η διαπίστωση αυτή αρκεί για να πιθανολογηθεί, εκ πρώτης όψεως, το παραδεκτό της κύριας προσφυγής και, κατά συνέπεια, το παραδεκτό της αιτήσεως αναστολής εκτελέσεως.

12 Οι αιτιάσεις που επικαλείται η αιτούσα, οι οποίες στηρίζονται κυρίως στο ότι η Επιτροπή δεν έλαβε υπόψη τους διαδικαστικούς και ουσιαστικούς κανόνες της Συνθήκης ΕΚΑΧ ούτε το βασικό σκοπό του συστήματος των ποσοστώσεων, καθώς και οι αιτιάσεις που στηρίζονται στην παράνομη χρήση των εξουσιών που παρέχει στην Επιτροπή το άρθρο 18 της αποφάσεως 3485/85/ΕΚΑΧ, συνιστούν εκ πρώτης όψεως πρόσφορους πραγματικούς και νομικούς ισχυρισμούς, ικανούς να δικαιολογήσουν τη χορήγηση της ζητούμενης αναστολής εκτελέσεως.

13 Κατά πάγια νομολογία του Δικαστηρίου, το επείγον της αιτήσεως λήψεως ασφαλιστικών μέτρων, που αναφέρεται στο άρθρο 83, παράγραφος 2, του κανονισμού διαδικασίας, πρέπει να εκτιμάται σε σχέση με το αν υπάρχει ανάγκη εκδόσεως αποφάσεως προσωρινής ισχύος, προκειμένου να αποφευχθεί η πρόκληση σοβαρής και ανεπανόρθωτης ζημίας στο διάδικο που ζητεί το προσωρινό μέτρο.

14 Η αιτούσα, προκειμένου να δικαιολογήσει το επείγον της ζητούμενης αναστολής εκτελέσεως, υποστηρίζει ότι η προσβαλλόμενη απόφαση της προκαλεί σοβαρή και ανεπανόρθωτη ζημία. Η συρροή εμπορευμάτων στην εσωτερική αγορά της ΕΚΑΧ ασκεί αρνητική επίδραση επί των τιμών και διαταράσσει σοβαρά την ισορροπία της αγοράς, η οποία ωστόσο αποτελεί το βασικό σκοπό του συστήματος των ποσοστώσεων. Δεδομένου ότι στην περίπτωσή της η σχέση μεταξύ ποσοστώσεως παραδόσεων μέσα στην κοινή αγορά και ποσοστώσεως παραγωγής είναι ανώτερη από τη μέση κοινοτική τιμή, θα ωφεληθεί από την επίδικη απόφαση πολύ λιγότερο απ' όσο οι κυρίως εξαγωγικές επιχειρήσεις, η δε εφαρμογή της αποφάσεως επιδεινώνει τη σχετική θέση στην αγορά των επιχειρήσεων που είναι μέλη της ενώσεώς της. Με την προσφυγή της η αιτούσα τονίζει το ανεπανόρθωτο της εν λόγω ζημίας, υπό την έννοια ότι η εφαρμογή της αποφάσεως διαταράσσει κατά τρόπο ανεπανόρθωτο την αγορά και επιδεινώνει οριστικώς τη θέση της στην αγορά, χωρίς να είναι εφικτή, σε περίπτωση ακυρώσεως της αποφάσεως, η αποκατάσταση της θέσεως και της οικονομικής καταστάσεώς της.

15 Κληθείσα να διευκρινίσει την άποψή της κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, η αιτούσα δεν επέμεινε πλέον στον ισχυρισμό της ότι η θέση των μελών της στην αγορά θα επιδεινωθεί οριστικώς, ακόμη και σε περίπτωση ακυρώσεως της επίδικης αποφάσεως, ούτε στον ισχυρισμό ότι η εφαρμογή της αποφάσεως θα οδηγήσει σε πτώση των τιμών. Η αιτούσα επέμεινε κυρίως στο γεγονός ότι τα ποσοστά μειώσεως για τον καθορισμό των ποσοστώσεων παραγωγής και του μέρους των ποσοστώσεων αυτών που μπορούν να παραδοθούν μέσα στην κοινή αγορά έχουν ήδη αυξηθεί μεταξύ του δευτέρου και του τρίτου τριμήνου του 1987, μετά τη θέσπιση της επίδικης αποφάσεως, και ότι η σχετική θέση των μελών της στην αγορά τίθεται σε κίνδυνο, δεδομένου ότι η αύξηση των ποσοτήτων που μπορούν να παραδοθούν μέσα στην αγορά της Κοινότητας θα ωθήσει αναπόφευκτα την Επιτροπή στο να εξακολουθήσει να αυξάνει τα ποσοστά μειώσεως λόγω της διαρκούς ζητήσεως.

16 Η Επιτροπή υποστηρίζει ότι δεν μπορεί να υπάρξει διατάραξη της ισορροπίας της αγοράς, την οποία ελέγχει πλήρως με την εφαρμογή των ποσοστών μειώσεως. Εξάλλου η απόφαση, από την ίδια της τη φύση, και η μέχρι τώρα εφαρμογή της δεν ασκεί μεγάλη επίδραση στην αγορά. Το γεγονός ότι τα τροποποιημένα ποσοστά μειώσεως για το τρίτο τρίμηνο του 1987 ήταν ευνοϊκότερα από τα αρχικά ποσοστά μειώσεως αποδεικνύει ότι η θέση σε εφαρμογή της αποφάσεως δεν οδήγησε σε αισθητή αύξηση της προσφοράς στην κοινοτική αγορά ή σε διατάραξή της. Επίσης, η αύξηση των τιμών μέσα στην κοινή αγορά κατά το δεύτερο τρίμηνο σε σχέση με το πρώτο

αποδεικνύει ότι η απόφαση δεν είχε αρνητική επίδραση επί των τιμών. Οι σχετικές ζημίες είναι ελάχιστες και άλλωστε συνιστούν αναπόφευκτη συνέπεια του συστήματος των ποσοστώσεων. Επειδή η απόφαση δεν έχει σημαντικές επιπτώσεις επί της σχετικής θέσεως των επιχειρήσεων μελών της αιτούσας στην κοινή αγορά, η αιτούσα δεν μπορεί να προβάλλει ότι η ζημία που ισχυρίζεται ότι υπέστη είναι ανεπανόρθωτη.

17 Από την κατ' αντιμωλία συζήτηση κατά την επ' ακροατηρίου διαδικασία προκύπτει ότι η αιτούσα δεν μπόρεσε να αποδείξει την ύπαρξη ορισμένης και ενεστώσης ζημίας. Η αιτούσα περιορίστηκε να επικαλεστεί μέλλουσα ζημία που οπωσδήποτε θα προκληθεί κατά τους επόμενους μήνες, κατόπιν των αυξήσεων των ποσοστών μειώσεως, στις οποίες ασφαλώς θα αναγκασθεί να προβεί η Επιτροπή.

18 Πρέπει να διευκρινισθεί σχετικώς ότι η προσβαλλόμενη απόφαση παράγει τα έννομα αποτελέσματά της μόνο μέχρι τις 31 Δεκεμβρίου 1987. Μέχρι τώρα δεν αποδείχθηκαν βάσιμοι οι φόβοι της αιτούσας ότι η επίδικη απόφαση θα προκαλέσει κατά το τρίτο τρίμηνο του 1987 αύξηση της προσφερόμενης ποσότητας εμπορευμάτων στην κοινή αγορά, λόγω της μετατροπής των ποσοστώσεων παραγωγής του πρώτου και του δεύτερου τριμήνου αθροιστικώς σε ποσοστώσεις παραδόσεων μέσα στην κοινή αγορά. Ελλείψει οποιασδήποτε ενδείξεως ως προς την εξέλιξη της αγοράς, η οποία εξαρτάται τόσο από τη ζήτηση όσο και από τη στάση που θα τηρήσουν οι επιχειρήσεις που διαθέτουν υψηλότερα ποσοστά μετατροπής, οι επιζήμιες συνέπειες που η αιτούσα φοβάται ότι θα επέλθουν κατά τους επόμενους μήνες έχουν επί του παρόντος καθαρά υποθετικό χαρακτήρα.

19 Η αύξηση των ποσοστών μειώσεως, κυρίως για το μέρος των ποσοστώσεων παραγωγής που μπορεί να παραδοθεί μέσα στην κοινή αγορά, και η οποία πλήττει περισσότερο τις επιχειρήσεις-μέλη της αιτούσας, της οποίας οι ποσοστώσεις παραδόσεων δεν μπορούν να αυξηθούν κατά την ίδια αναλογία με τις ποσοστώσεις παραδόσεων των επιχειρήσεων που κυρίως διενεργούν εξαγωγές προς τρίτες χώρες, εξαρτάται από τη μέλλουσα εξέλιξη της αγοράς και επί του παρόντος έχει καθαρά υποθετικό χαρακτήρα.

20 Ακόμη και αν η Επιτροπή, προκειμένου να αποκαταστήσει την ισορροπία στην αγορά, αναγκαζόταν να αποφασίσει για ορισμένες ομάδες προϊόντων μειώσεις των ποσοστώσεων παραγωγής και του μέρους των εν λόγω ποσοστώσεων που μπορεί να παρα-

δοθεί μέσα στην κοινή αγορά, η επίδραση των μειώσεων αυτών επί των πωλήσεων που πραγματοποιούν οι επιχειρήσεις μέλη της αιτούσας θα ήταν περιορισμένη. Αυτό συνάγεται τόσο από τα στοιχεία που προσκόμισε η αιτούσα ως προς τις μετατροπές που θεωρητικά είναι δυνατό να γίνουν όσο και, κατά μείζονα λόγο, από τις μετατροπές στις οποίες πράγματι προέβησαν οι επιχειρήσεις κατά το πρώτο και το δεύτερο τρίμηνο του 1987 και οι οποίες παρέμειναν αισθητά κατώτερες από αυτές που ανέμενε η αιτούσα.

21 Όσον αφορά την επιδείνωση της σχετικής θέσεως των επιχειρήσεων μελών της αιτούσας στην κοινή αγορά, υπενθυμίζεται ότι τα μέτρα που λαμβάνονται βάσει του άρθρου 58 οφείλουν να δώσουν τη δυνατότητα στο σύνολο της βιομηχανίας σιδήρου και χάλυβα της Κοινότητας να αντιμετωπίσει συνολικά και με πνεύμα αλληλεγγύης τις συνέπειες της κρίσεως σε περίπτωση μειώσεως της ζητήσεως και ότι η διάταξη αυτή δεν επιβάλλει στην Επιτροπή την υποχρέωση να εξασφαλίσει σε μια συγκεκριμένη επιχείρηση και σε βάρος άλλων επιχειρήσεων της Κοινότητας μια ελάχιστη παραγωγή ή τη διατήρηση της σχετικής θέσεώς της στην αγορά (βλέπε απόφαση της 7ης Ιουλίου 1982, Klöckner, 119/81, Συλλογή 1982, σ. 2627, και απόφαση της 11ης Μαΐου 1983, Klöckner, 244/81, Συλλογή 1983, σ. 1451).

22 Η μέλλουσα ζημία που προβάλλει η αιτούσα, ακόμη και αν θεωρηθεί αποδεδειγμένη, αφορά ένα περιορισμένο χρονικό διάστημα και δεν είναι τόσο σοβαρή όσο απαιτείται για να δικαιολογηθεί η χορήγηση αναστολής εκτελέσεως της αποφάσεως. Δεδομένου ότι η ενδεχόμενη ακύρωση της αποφάσεως εκ μέρους του Δικαστηρίου, όταν αυτό εξετάσει την ουσία της υποθέσεως, θα έχει ως αποτέλεσμα την επαναφορά της καταστάσεως που υφίστατο πριν από την έκδοση της αποφάσεως, η εν λόγω πρόσκαιρη ζημία δεν έχει τον ανεπανόρθωτο χαρακτήρα που απαιτεί η νομολογία προκειμένου να δικαιολογηθεί η χορήγηση αναστολής εκτελέσεως της προσβαλλόμενης αποφάσεως.

23 Υπ' αυτές τις προϋποθέσεις πρέπει να γίνει δεκτό ότι η αιτούσα δεν μπόρεσε να αποδείξει την ύπαρξη ζημίας, έστω και μέλλουσας, που να είναι ορισμένη, σοβαρή και ανεπανόρθωτη ώστε να τεκμηριώσει κατ' αυτό τον τρόπο τη συνδρομή περιστάσεων που να στοιχειοθετούν το επείγον της υποθέσεως και να δικαιολογηθεί η χορήγηση αναστολής εκτελέσεως της προσβαλλόμενης αποφάσεως.

Για τους λόγους αυτούς

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΥ ΤΜΗΜΑΤΟΣ,

αναπληρών τον πρόεδρο του Δικαστηρίου, βάσει του άρθρου 85, δεύτερη παράγραφος, και του άρθρου 11 του κανονισμού διαδικασίας,

κρίνοντας κατά τη διαδικασία ασφαλιστικών μέτρων,

διατάσσει:

1) Απορρίπτει την αίτηση αναστολής.

2) Επιφυλάσσεται ως προς τα δικαστικά έξοδα.

Λουξεμβούργο, 10 Αυγούστου 1987.

Ο γραμματέας

P. Heim

Ο προεδρεύων

F. Schockweiler

πρόεδρος του πρώτου τμήματος